

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2694/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војно грађевински центар „Београд“ кога заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1476/2019 од 13.12.2019. године, у седници одржаној 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1476/2019 од 13.12.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1476/2019 од 13.12.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 бр.3144/18 од 07.02.2019. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев и тужилац је тражио да се тужена обавезе да му на име материјалне штете за закупнину по месецима и годинама исплати укупно 226.771,47 динара, за период од јула 1998. године до априла 2012. године у износима и са каматом као у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка од 88.465,00 динара, са каматом од извршности до исплате а тужилац је обавезан да туженом на име трошкова поступка исплати 44.000,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати 20.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тач.2. и 3. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена. Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, на које се тужилац у ревизији позива, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да предмет носи ознаку Рев2 (радни спор), међутим, у конкретном случају се ради о спору ради накнаде материјалне штете на име закупнине, што не представља спор из радног односа, у којима према одредбама ЗПП, не постоје спорови мале вредности.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић